

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417010467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8417010467.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.08.2021 v trestnej veci odsúdeného E. E. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/24/2017 zo dňa 16.12.2020, jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného E. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 69 ods. 4 písm. a) Tr. zák. žiadosť odsúdeného E. E., nar. XX.XX.XXXX R. J. F. R., trvale bytom T. XXXX/XX, H. T. A. XX, P., o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/24/2017-35 zo dňa 16.08.2017, právoplatným dňa 16.08.2017 ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí odsúdený E. E. sťažnosť, ktorú následne písomnými podaniami prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tým, že polovica výkonu trestu mu už uplynula a keďže mu boli uložené dva po sebe idúce tresty zákazu činnosti, tak tieto sa podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR pre potrebu rozhodovania o PUZČ za predpokladu, že ide o zákaz tej istej činnosti, spočítavajú. Takto mal za to, že pokiaľ bol uložený prvý trest zákazu činnosti trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok vo veci sp. zn. 0T/46/2017 v trvaní 2 rokov a obdobný trest zákazu činnosti v poradí druhý, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok vo veci sp. zn. 0T/24/2017 v trvaní 4 rokov. Keď potom prvý z týchto trestov začal plynúť 07.02.2017, tak polovica výkonu trestu zákazu činnosti v trvaní 3 roky mu uplynula dňa 07.02.2020. Podľa názoru obžalovaného neboli splnené podmienky v zmysle § 69 ods. 4 písm. a) Tr. zák., lebo trest zákazu činnosti trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok vo veci sp. zn. 0T/46/2017, právoplatne dňa 07.02.2017, v trvaní 2 rokov už vykonal a tak došlo k jeho zahladeniu podľa § 92 ods. 2 Tr. zák.. A na rozdiel od ustanovenia § 61 ods. 7 Tr. zák. tu nie je uvedené, že by sa prihliadalo aj na zahladené odsúdenia. Tiež namietal, že konajúci samosudca /správne samosudkyňa/ po vyhlásení predmetného uznesenia neuviedol relevantné dôvody, na základe ktorých jeho žiadosť zamietol a tieto absentujú aj v písomnom vyhotovení uznesenia. Dodal, že zákaz viesť všetky druhy motorových vozidiel má nepriaznivý vplyv na život jeho rodinných príslušníkov a pritom platí ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák.. Ďalšie trvanie trestu činnosti by, vzhľadom na zdravotné problémy jeho syna, veľmi negatívne zasiahlo do života jeho rodiny, čo by bolo v rozpore s účelom tohto trestu. V čase uloženia trestu zákazu činnosti nevedel, že sa mu o rok narodí syn s vážnou genetickou poruchou a že tak daný trest bude mať taký nepriaznivý vplyv na jeho život. Nevyhnutne preto potrebuje vodičské oprávnenie na vozenie syna na rehabilitácie, plávanie, lekárske prehliadky, hospitalizácie a operácie, na vyzdvihovanie jeho umelej výživy, na výkon svojho zamestnania a na pomoc svojej matke s invalidným otcom. Doterajší trest bol pre neho ponaučením do budúcnosti. V podstate na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby nadriadený súd napadnuté

uznesenie zrušil a určením primeranej skúšobnej doby upustil mu od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/24/2017 zo dňa 16.08.2017.

Na základe tejto, oprávnenou osobou včas podanej, sťažnosti Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade sa nemožno stotožniť s názorom sťažovateľa na dostatočnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia. Z jeho obsahu totiž vyplýva, na ktoré dôkazy okresný súd prihliadal a ako ich hodnotil, pričom jeho úvahy sú súladné s výrokom, ku ktorému použitím relevantného ustanovenia zákona dospel. Zistenie zákonnej prekážky pre rozhodnutie, ktorá bráni ďalšiemu vecnému posudzovaniu dôvodnosti podanej sťažnosti, je tak dostatočným pre zdôvodnenie zamietavého rozhodnutia.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/24/2017-35 zo dňa 16.08.2017, právoplatným dňa 16.08.2017 a bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., začo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 15 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 rokov.

Pritom z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí okresného súdu vyplynula zákonná prekážka pre upustenie od výkonu zvyšku tohto trestu zákazu činnosti uvedená v ustanovení § 69 ods. 4 písm. a) Tr. zák., lebo bolo zistené, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 46/2017 zo dňa 07.02.2017, právoplatným dňa 07.02.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a popri peňažnom treste vo výške 400,- eur a náhradnom treste odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, ktorý vykonal dňa 07.02.2019.

Odvolačný súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o opravnom prostriedku a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v opravnom konaní.

Nakoľko uvedený trest zákazu činnosti sťažovateľ už vykonal, nešlo o situáciu, že by sa tresty odňatia slobody sčítavali.

Podľa § 69 ods. 1 Tr. zák., po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Podľa § 69 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd nemôže podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa odseku 1, ak ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý bol uložený odsúdenému, ktorému už bol takýto trest zákazu činnosti uložený v predchádzajúcich 10 rokoch za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky alebo za iný trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky.

Pokiaľ ide o zahľadanie odsúdenia, možno poukázať na Nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 321/2015 zo dňa 09.12.2015, v ktorom ústavný súd vyslovil, že existencia odsudzujúceho rozhodnutia uplatnením fikcie neodsúdenia nezaniká, pričom trest, ktorý odsúdený vykonal a ktorý bol odsúdenému zahladený, má stále platný právny základ v odsudzujúcom rozhodnutí. Zahladením odsúdenia nedochádza k odstráneniu všetkých nepriaznivých účinkov spojených s odsúdením.

a) Aj po zahlodení odsúdenia spojeného so zákonnou fikciou neodsúdenia tak zostávajú zachované účinky spojené s vykonaným a zahladeným trestom vo vzťahu k odsúdeniu, a to v prvom rade vo forme záznamu v odpise z registra trestov, pričom práve odpis z registra trestov bez evidovaného odsúdenia páchatel'a je zákonnou podmienkou a predpokladom na plné uplatnenie subjektívnych práv páchatel'a, napr. práva na zamestnanie, a to práve v prípade v štátnej správe.

b) Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že so zahladením odsúdenia páchatel'a nezanikajú ani ďalšie účinky spojené s uloženým, ale zahladeným trestom, ako je napr. strata vážnosti v spoločnosti, keď účelom uloženého trestu je v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. okrem iného aj vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, ktorý je naplnený už právoplatným uložením trestu, pričom jeho vykonaním a následným zahladením tieto účinky nezanikajú a nie sú ani automaticky reparované. Aj z hľadiska cti a dobrého mena tak pre odsúdeného môže predstavovať zásadný rozdiel, či došlo „len“ k zahladeniu jeho odsúdenia alebo či došlo k zrušeniu odsudzujúceho rozhodnutia.

c) Vzhľadom na to, že existencia odsudzujúceho rozhodnutia uplatnením fikcie neodsúdenia nezaniká, nemôže odsúdený v súvislosti s jeho vykonaním žiadať ani napr. náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, keďže existencia právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia znamená, že trest bol uložený v súlade so zákonom.

d) Vykonaný a zahladený trest postihuje páchatel'a aj sekundárne, keď už samotné právoplatné rozhodnutie, ktorým bol páchatel' uznaný za vinného a bol mu uložený trest, zakladá pre poškodeného právny titul na uplatnenie práva na náhradu škody a trov v civilnom konaní (pokiaľ náhrada škody nebola poškodenému priznaná už v trestnom konaní).

e) Pokiaľ ide o nepriaznivé účinky spojené s odsúdením, k zániku ktorých nedochádza ani zahladením odsúdenia, je napokon potrebné osobitne zdôrazniť, že aj v zmysle judikatúry samotných všeobecných súdov zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 7/1975). Fikcia, v zmysle ktorej sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, nelikviduje samotný fakt spáchania činu, nebráni tomu, aby súd pri hodnotení osoby páchatel'a v neskoršom trestnom konaní pre iný trestný čin prizeral na skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin, a aby z tohto vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne. Závažnosť tejto skutočnosti je však zásadne menšia ako závažnosť skutočnosti, že páchatel' už bol odsúdený (R 10/1974).

Odvolací súd k tomu dodáva, že od 01.11.2011 novela Trestného zákona upravila zákaz podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v prípadoch opakovaného vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Sleduje sa tým jednoznačná povinnosť vykonať celý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže opakovanie takéhoto konania zo strany odsúdeného nasvedčuje tomu, že trest nebol na jeho nápravu postačujúci. Ustanovenie § 69 ods.4 Tr. zák. teda rieši prípad recidívy požitia návykovej látky.

Podstatným aj z pohľadu nadriadeného súdu bola teda existencia zákonnej prekážky týkajúcej sa uloženia predchádzajúceho súdneho zákazu činnosti z hľadiska toho, či Trestný zákon vôbec pripúšťa uvažovať o skrátení doby výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podmieneným upustením od jeho výkonu. Ako bolo uvedené vyššie, zákonodarca totiž v Trestnom zákone vytvoril kategóriu výslovných podmienok /§ 69 ods. 4, ods. 5/, ktoré, v prípade skutkovej opodstatnenosti, neumožňujú postupovať spôsobom upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Pokiaľ totiž niektorá z týchto zákonných prekážok prítomná je, nemožno ju ignorovať a Trestný zákon ju neumožňuje prekonať ani s odkazom na osobu či pomery odsúdeného, či jeho rodiny.

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený nesplnil zákonné podmienky ustanovené v § 69 ods. 4 písm. a) Tr. zák.. Sťažnostné argumenty odsúdeného nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí jeho žiadosti o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Okresný súd teda v súlade so zákonom, odôvodnene a správnym procesným postupom rozhodol napadnutým uznesením.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.